

Trauma-exposure: protocol en proces (2 dagen van 6 contacturen)

Bij de behandeling van getraumatiseerde mensen, kan een trauma-exposure tot één van de mogelijkheden behoren. Rechtstreeks ingaan op trauma betekent dat je krachtige richtlijnen nodig hebt om de behandeling in goede banen te leiden. Tegelijkertijd moet je rekening houden met het tempo, ritme en de beleving van je cliënt. In deze tweedaagse bieden we een systemisch en narratief protocol, dat ruimte laat voor ongewisse effecten en procesinschattingen die tot creatieve afwijkingen inspireren. We trainen de verschillende dimensies van het protocol en leren de hindernissen in het proces te hanteren.

DAG 1: enkelvoudig trauma

9-10: welkom, voorstelling tweedaagse, voorstelling cursisten aan de hand van hun werkvragen. Intro: systemische visie op vastgelopen verwerking en traumahulp. Werkhypothesen.

10-11:

- Systemische bouwstenen om traumahulp op te starten: taxatie, werkrelatie, betrokken getuige, grond onder de voeten, stabilisatie, veerkracht en weerbaarheid.
- Twee wegen naar trauma: setting gezin (relationeel trauma oppakken) en setting individu (systemische exposure, rechtstreeks op het traumaverhaal ingaan)

Pauze: 15 minuten.

11.15- 12: individuele trauma- geraaktheden: denken, voelen, lichaam. Drie dimensies. Mens als open systeem: geraaktheden intern in connectie met wisselwerkingen en beïnvloedingen extern. Oefening.

12-13: ordeningen en vraagtekens omtrent: falen, tekort schieten, inzettwijfel, schuld en verantwoordelijkheid, identiteit, geschonden waarden en ethiek, herstelmogelijkheden, overleven,...

Middagpauze: 45 minuten

13.45 14.30: voorstelling protocol: algemene doorloop en gedetailleerde doorloop: beeldje per beeldje. Diverse fasen (vooraf algemeen, pre impact, impact, naschok, verder leven). DEMO. DVD-fragment.

14.30- 15.15: kleine groepen: oefenen met behulp van creatief materiaal (duplo, stiften flappen) tekenen + specifieke ingangen nemen in het gesprek.

15.15- 15.45: reflecties. Toepassing kinderen en jongeren: metafoer van de zandloper (cfr. artikel Mieke De Preter: werken met levensverhalen bij kinderen)

DAG 2: meervoudig en complex trauma

9-10: doen van stabilisatie -oefeningen. EHBO: eerste hulp bij overspoeling: hoe eruit geraken?

10-11: Onderscheid: fight & flight trauma's, hechtingstrauma's, moral injury. Bij welke gezinnen en welke cliënten werken met trauma en levenslijn? Taxatie en criteria.

Pauze: 15 minuten

11.15-12 uur: voorstelling protocol. DVD fragment.

12-13 : Leggen van de levenslijn plus voorstel tot aantal sessies (stap I)

Pauze: 45 minuten

13.45-14.15uur: Oefening: gedetailleerd interviewen. Werken met drie verschillende rollen: noteren, bevragen, vertellen.

14.15-14.30: Reflecties "als externe en betrokken getuige" : stap II.

14.30-15.30: stap III : nieuwe rijkere conversaties opzetten in de gemeenschap van de cliënt zelf(gezin, netwerkleden, ..).

15.30-15.45: wat hou ik bij? Wat kan ik toepassen? Afsluiten.

Verplichte literatuur

- De Preter, M. (2009). Levensverhalen schrijven met kinderen en jongeren., *Systeemtheoretisch Bulletin*, 27(3), 245-271.
- Decraemer, K. (2001). Gestolde verbindingen. *Systeemtheoretisch Bulletin*, 19(2), 104-133.
- Decraemer, K. (2010). Vele wegen leiden naar trauma. *Systeemtheoretisch Bulletin*, 28(2), 115-139.
- Van Eetvelt, K. (2008). Werken met getraumatiseerde vluchtelingen: een indringende confrontatie met het leven zoals het (soms) is. *Systeemtheoretisch Bulletin*, 26(1), 95-108.
- Decraemer, K. (2009). Het autonome lichaam. *Systeemtheoretisch Bulletin*, 27(X), 69-86.
- Vermeire, S. (2016). Luisteren naar waarden – geladen verhalen die het lichaam vertelt. *Systeemtheoretisch Bulletin*, 34(2), 205-217
- Decraemer, K. (2016). Trauma: de wereld tussen wakker zijn en slapen. *Systeemtheoretisch Bulletin*, 34:2, 219-234